

Alegat 31. 7

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o wniosku pośła Męcińskiego w przedmiocie uregulowania stosunków administracji gminnej w zakładzie kąpielowym Krynica-Słotwiny i statutu dla zdrojowisk w Galicyi.

WYSOKI SEJMIE!

Stosunki, jakie w zdrojowiskach naszego kraju częścią z nieudolnego wykonywania policyi miejscowej, częścią z innych przyczyn rozwojowi zakładów kąpielowych stoją na zawadzie, były powodem, że sprawa uregulowania administracji gminnej w miejscach kąpielowych i nadania statutów zdrojowiskom, już kilkakrotnie tak w Wysokiej Izbie jak w Wydziale krajowym poruszaną bywała.

I tak w r. 1868 podali do Wysokiego Sejmu petycję w tym przedmiocie c. k. naczelnik powiatu, przewodniczący komisji zdrojowej, lekarze, goście kąpielowi i właściciele Szczawnicy. W roku 1869 weszła do Sejmu podobna petycja od gości kąpielowych w Krynicy. W r. 1873 doniosła Dyrekeya dóbr kameralnych Wydziałowi krajowemu, że lekarz, rządca, wójt, goście kąpielowi i Dyrekeya proszą o przyspieszenie wydania statutu dla Krynicy. W roku 1877, 14. czerwea L. 25921 przesłało c. k. Namiestnictwo Wydziałowi krajowemu reskrypt Jego Ekselencyi pana ministra rolnictwa z 22. kwietnia 1876 r. L. 6586, konkomitowany pismem Jego Ekselecyi pana ministra spraw wewnętrznych z dnia 16. maja 1876, L. 6061, wzywające nas do wydania w drodze ustawodawstwa krajowego statutu, jeżeli nie dla wszystkich zdrojowisk, to przynajmniej dla Krynicy.

W r. 1877 na posiedzeniu dnia 24. sierpnia uchwalił Wysoki Sejm przekazać wniosek pośła Męcińskiego w tym samym przedmiocie Wydziałowi krajowemu, jako specjalnej komisji.

Zkąd inąd świeżo uprasza nas c. k. galicyjska Dyrekeya lasów i domen w Bolechowie jako zarządzająca dobrami funduszu religijnego, do których Krynica należy, odezwą z 1. maja b.r. l. 5054 o wyjednanie w drodze ustawodawstwa krajowego statutu zdrojowego dla Krynicy, lub przekazania, w myśl ostatniego ustępu §. 27. ustawy gminnej, czynności policyi miejscowej w gminach i na obszarach dworskich Krynicy i Słotwin łącznie, wydelegowanemu z ramienia Rządu inspektorowi zdrojowemu.

Od chwili poruszenia sprawy t. j. od r. 1869. Wydział krajowy gromadząc materiały przeprowadzał liczne korespondencye to z naczelnymi władzami innych krajów koronnych monarchii

austro-węgierskiej, w celu zasięgnięcia wiadomości, jakie tam obowiązują przepisy; to z c. k. krajową Dyrekcją skarbową we Lwowie, w celu dowiedzenia się o potrzebie osobnej ustawy o wywłaszczeniu na rzecz zakładów zdrojowych; to z c. k. Namiestnictwem, z c. k. Dyrekcją poczt, z c. k. Inspekto-
ratem telegrafów w celu zaprowadzenia ulepszeń, to z Wydziałem powiatowym Nowo-Sądeckim w spra-
wie dróg powiatowych prowadzących do zdrojowisk, z Towarzystwem naukowym, następnie z Akademią
umiejętności w Krakowie a nareszcie z komisją balneologiczną Towarzystwa lekarskiego Krakowskiego
w celu zasięgnięcia zdania i wypracowania projektu statutu dla zdrojowisk krajowych.

Wszystkie te pisma stanowią obfity i cenny materiał, z którego Wydział krajowy nie omie-
szkał czerpać przy wykonaniu polecenia Wysokiego Sejmu danego uchwałą z dnia 24. sierpnia 1877
którą nam jako specjalnej komisji przekazany został wniosek posła Męcińskiego, żądający: A) uregu-
lowania stosunków administracji gminnej w zakładzie kąpielowym Krynica i Słotwiny; B) przedłożeń
statutu zdrojowego dla zakładów kąpielowych w kraju naszym; i C) przeprowadzenia rokowań
z Rządem, aby ten jako właściciel zdrojowisk i zakładu kąpielowego w Krynicy usuwał staranniej jak
dotąd różne niedogodności wewnętrzne a w administracji Krynicy jako właściciel miał na oku nie-
tylko materialne ale i humanitarne względy.

Polecenie pod A) wykonujemy niniejszem przedłożeniem, składając na stół Wysokiej Izby
statut dla zdrojowiska Krynica-Słotwiny.

Statutu zaś ogólnego dla wszystkich zakładów kąpielowych w kraju naszym nie przedkła-
damy, jak to polecenie pod B) wymaga, raz dla tego, że w każdym z naszych miejsc kąpielowych, już
z samego rozpołożenia zachodzą odmienne stosunki wymagające szczegółowych postanowień i statuta
na jedną modłę urządzone być nie mogą. Naprzykład: zdrojowisko Szczawnica rozciąga się na obsza-
rach gminnych i dworskich: Szczawnicy wyżniej i niżniej i Miodziusia, właścicielem zdrojowiska jest
Akademia umiejętności w Krakowie, a właścicielami wsi spadkobiercy byłego właściciela; nadto zostaje
zakład na Miodziusiu w długoletniej dzierżawie. Stosunki te musiałyby być w statucie uwzględnione.
Inne stosunki zachodzą w Truskawcu, inne w Żegestowie, Rabka zaś i Iwonicz mają zakłady wy-
łącznie na obszarach dworskich, przeto potrzeby statutu nie uczuły. Nie przedkładamy ogólnego sta-
tutu powtórę dla tego, że w żadnym zakładzie kąpielowym urządzenie stosunków administracji gmin-
no zdrojowej nie okazało się tak nagląco potrzebnem, jak w Krynicy, o czem liczne prośby i wez-
wania tak publiczności i właścicieli, jak naczelnych władz państwa i zarządzających zakładem, dosta-
tecznie przekonywują. Nareszcie i dla tego nie przedkładamy ogólnego statutu, że wprowadziwszy
w życie specjalny statut dla Krynicy, będzie łatwo zastosować go później, ze zmianami niezbędnymi,
do innego miejsca kąpielowego, gdyby się w Krynicy, o czem niewątpimy, zbawiennym okazał.
Polecenie pod C) nareszcie wykonaliśmy przesłaniem c. k. Dyrekcji domen i lasów w Bolechowie,
jako administratorce dóbr Krynica, uchwały sejmowej, wraz ze stosownem wezwaniem.

Zaprzeczyć nie można, że zakład kąpielowy w Krynicy w ostatnich 15 latach znacznie
się ku lepszemu rozwinał. A jeżeli nie stanął dotychczas na tej wysokości rozwoju, na jakiej jako
zakład pierwszorzędny stanąć powinien, przyczyna leży po części w wadliwym urządzeniu i w roz-
dziale najniższych władz administracyjnych, które dla braku skupienia sił intelektualnych i finansowych,
nie tylko że nie mogą sprężyć się wykonywać policyi miejscowej, lecz nawet nie pojmują doniosłości poli-
cyi zdrowia i zadania, jakie zakład kąpielowy w gospodarstwie narodowem spełnić powinien; przeto
nie są w stanie popierać skutecznie spraw zdrojowiska i przyczyniać się do jego rozwoju.

Zakład kąpielowy Krynicy rozciąga się na terytoryach obszarów dworskich Krynicy i
Słotwin i na terytoryach gmin tychże nazwisk, obejmuje zatem cztery jednostki polityczne: dwa obsza-
ry dworskie i dwie gminy. Na obszarze dworskim Krynicy znajduje się źródło główne, dom łaźniowy
i 10 domów mieszkalnych, na terytoryum gminy Krynica 56 domów, w Słotwinie leży źródło leczni-
cze i jeden dom na obszarze dworskim.

Krynica ma rozległość i na obszarze dworskim 1.012 morgów, w gminie 4.283, razem 5.295 morgów. Słotwiny mają na obszarze dworskim 220, w gminie 1.185, razem 1.405 morgów. Całe terytorium obejmuje 6.700 morgów. Ludność stała w Krynicy wynosi razem na obszarze dworskim i w gminie 1.587 mieszkańców, w Słotwinach 380.

Gości kąpielowych przebywało w porze kąpielowej w przeciągu ostatnich 10 lat razem 18.673, zatem w przecięciu rocznie po 1867.

W tych miejscowościach i dla tej ludności funkcyonują, a właściwie funkcyonowałyby powinny następujące władze: dwie rady i dwie zwierzchności gminne, dwóch wójtów, dwóch przełożonych obszarów dworskich, komisya zdrojowa, inspektor zdrojowy i lekarz zdrojowy. Każda z tych władz istnieje obok drugich, większa część tych władz nie zależy od drugich, a wszystkie zawadzają sobie nawzajem w sprężystém wykonywaniu swoich obowiązków. Stan ten opłakany powinien ustać, jeżeli ma być mowa o polepszeniu stosunków administracyi gminnej i zdrojowej.

Jak zaradzić złemu?

Oddać zarząd zdrojowiska gminie? jak to ustawa czeska w Karlsbadzie, Marienbadzie, Francensbadzie i Teplicach uczyniła. — Nie można. — Stosunki bowiem w Czechach są zupełnie odmienne od naszych. Miasta są tam właścicielami zdrojów i zakładów, posiadają znaczny zasób sił intelektualnych i finansowych, przeto zadaniu podoleją. U nas gmina nie jest właścicielką zakładu, nie rozporządza ani kapitałami ani zbytkiem inteligencyi, oddać jej zarząd, znaczyłoby tyle, co złożyć zdrojowisko na upadek.

Połączyć przymusowo dwie gminy i dwa obszary dworskie w jedną gminę administracyjną w rodzaj gminy zbiorowej pod nazwą gminy zdrojowej? jak to komisya balneologiczna Towarzystwa lekarskiego Krakowskiego zaleca. Doradzać nie możemy, aczkolwiek w zasadzie nie mamy przeciwko dobrowolnemu połączeniu się gmin między sobą i z obszarami dworskimi, w tym wypadku jednakże zauważyć musimy, że są sprawy w samoistnym i przekazanym zakresie działania, które żadnej styczności z zakładem zdrojowym, z jego dobrem i rozwojem, nie mają. Tak na przykład: zarząd majątkiem gminy, policya polowa, wpływ na szkoły, jednanie stron, licytacye ruchomości i cały prawie przekazany zakres działania. Dla takich spraw nie jest wskazaném używać przymusu tam, gdzie tego nie wymaga ani konieczność, ani dobro zakładu, a odradza choćby tylko uprzedzenie czy niechęć stron interesowanych. Zresztą skład rady gminnej, jakaby po połączeniu przymusowem z wyborów wyszła, nie zachęca do tego eksperymentu.

Z mieszkańców tamtejszych jest uprawnionych do wyboru w Krynicy 247, w Słotwinach 50, z tych tytułem opłacanego podatku w Krynicy 233, w Słotwinach wszyscy 50, z innego tytułu (§. 1. ustęp 2. ordynacyi wyborczej) w Krynicy 14, w Słotwinach żaden. Suma podatków opłacanych wynosi w Krynicy 2.482 zł., w Słotwinach 201 zł., razem 2.683 zł.

Utworzywszy przy wyborze do rady gminnej, w której wedle ustawy powinny być 18 radnych zasiadać, trzy koła wyborcze, jak to ordynacya przepisuje, wypadłoby na I koło 6 radnych na 17 wyborców. Z tych ostatnich mieszka 4 w innych miastach.

Choćby pozostali 13 wybrali wszystkich 6 radnych z grona wykształceńszych mieszkańców, to można być pewnym, że drugie i trzecie koło wybrałoby samych włóścian. Utworzyłaby się więc rada, któraby zadaniu swemu nie dorosła. A choćby, aby zapewnić przewagę w radzie żywiłom inteligentnym, ordynacya wyboreza osobną ustawą specjalnie dla Krynicy wydaną, była zmienioną, to nie uzyskanoby większości inteligentniejszej, bo nie będzie po temu na miejscu żywiłom w dostatecznej liczbie, zwłaszcza jeżeli sąd przeniesiony zostanie do Muszyny.

Przekazanie w drodze ustawy pewnych czynności policyi miejscowej osobnym organom rządowym? jak to końcowy ustęp §. 27. ustawy gminnej pozwala, a o co c. k. Dyrekeya domen i lasów w Bolechowie uprasza, także nie wydaje nam się właściwem załatwieniem. Uważamy bowiem środek

ten za niewystarczający, niezapewniający harmonijnego działania w gminie, za pewnego rodzaju anomaliją w obec dzisiejszych podstaw życia społeczno-politycznego; bo dozwala organom rządowym wykonywać funkcje publiczne, odjęte ciałom autonomicznym, bez udziału władzy z wyboru pochodzącej.

Nie pozostaje więc nic innego, jak utworzyć jedno ciało uchwalające, w którym byłyby reprezentowane wszystkie czynniki uprawnione do życia autonomicznego, do którego zakresu działania należałyby wszystkie sprawy obchodzące zakład kąpielowy, a które poruczyłoby władzę wykonawczą przewodniczącemu, wybranemu z grona swego, a potwierdzonemu przez Najjaśniejszego Pana.

W tym celu wnosi Wydział krajowy: a) połączenie przymusowe obszarów dworskich i gmin Krynica i Słotwiny do wykonywania pewnych spraw, zostających w związku z zdrojowiskiem; b) odjęcie gminom wymienionym z samoistnego zakresu działania spraw policyi miejscowej, jako to: czuwania nad bezpieczeństwem osób i ich mienia; starania o zakładanie i utrzymanie gminnych dróg, mostów, ulic i placów, niemniej o bezpieczeństwo i łatwość komunikacji po drogach i wodach; dozoru policyjnego nad przedmiotami żywności, nad targami, nad miarą i wagą; policyi zdrowia; policyi nad czeladzią i wyrobnikami, niemniej wykonania przepisów o czeladzi służebnej; policyjnego dozoru nad obyczajnością publiczną; spraw ubogich, opieki nad zakładami dobroczynnymi gminy, zapobiegania żebractwu; policyi ogniowej, policyi budownictwa; wykonywania przepisów porządku budowniczego i udzielania policyjnego pozwolenia na budowy; c) odjęcie gminom z poruczonego zakresu działania spraw służby zdrowia, jako to: wykonywania środków miejscowych dla zapobieżenia chorobom zaraźliwym i ich rozszérszaniu się; przestrzegania rozporządzeń i przepisów sanitarno-policyjnych względem pogrzebów; oględzin zwłok; współudziału przy wszelkich w obrębie gminy przez władzę polityczną przedsiębrać się mających sanitarno—policyjnych oględzinach i komisjach, w szczególności zaś przy publiczném szczepieniu ospy, przy wydobywaniu zwłok i obdukeyach, jako też przy środkach zapobiegających przywleczeniu lub służących do wytépienia zarazy na bydło; bezpośredniego nadzoru sanitarno-policyjnego nad prywatnymi zakładami leczniczymi i położniczymi; bezpośredniego nadzoru nad składami padliny; warsztatami oprawców; i peryodycznego składania władzy politycznej sprawozdań o stanie zdrowia; d) zniesienie komisji zdrojowej i urzędu inspektora zdrojowego; e) utworzenie komitetu zdrojowego, w którego skład wejdą reprezentanci gmin, reprezentanci obszarów dworskich, lekarz zdrojowy i delegat Wydziału powiatowego; f) przekazanie temuż komitetowi wszystkich spraw odjętych gminom a wymienionych pod b) i c) i poruczenie mu nadto spraw zdrojowych, które dotychczas komisya zdrojowa i inspektor zdrojowy wykonywują. Do tych należą: opieka nad ubogimi przebywającymi w zdrojowisku w celu leczenia się; zarząd funduszem zdrojowym powstałym z opłat zdrojowych, taks na muzykę i innych dochodów; czwanie nad całością i bezpieczeństwem zdrojów, niemniej nad utrzymaniem w dobrym stanie istniejących urządzeń zdrojowych; staranie o upiększenie zdrojowiska, i o zakładanie nowych urządzeń mających na celu rozwój zakładu, wygodę gości i uprzyjemnienie im pobytu w zdrojowisku.

Władzę wykonawczą w zakresie działania wymienionym, dzierżyć będzie prezes komitetu z dwoma asesorami, a środków pieniężnych dostarczą po części obszary dworskie i gminy w stosunku do opłacanych podatków, po części zaś fundusz zdrojowy.

Uznana przeszkodą rozwoju zdrojowisk naszych jest niechęć właścicieli do sprzedania gruntów. Chcąc i tę przeszkodę usunąć, wnosi Wydział krajowy w §. 11. przedłożonego statutu, ażeby w wypadkach wywłaszczenia na rzecz zakładu zdrojowego Krynica-Słotwiny zastosowane bywały postanowienia §. 365. powszechniej ustawy cywilnej.

Paragraf ten brzmi: „Członek państwa obowiązany jest odstąpić za stosownym wynagrodzeniem nawet zupełną własność rzeczy, jeżeli tego dobro publiczne wymaga.“

Otóż nie ulega wątpliwości, że źródła wód lekarskich są pożyteczne dla zdrowia publiczności, przeto dobro publiczne wymaga tego, aby były należycie urządzone, zarówno jak dobro publiczne

wymaga, żeby drogi, koleje, kopalnie, rzeki uregulowane istniały i do użytku publicznego służyły. Godziwém jest zatem zastosować §. 365. także do zakładów zdrojowych.

Jest to sprawa należąca do kompetencji Wysokiego Sejmu, niezmienna bowiem powszechnej ustawy cywilnej, lecz stosuje tylko szczegółowy paragraf do pewnego przedmiotu, jak to ustawy krajowe: Czech, Moraw, Niższej i Wyższej Austrii, Bukowiny, Karyntyi, Styryi, Vorarlbergu, Szląska i Salzburga ten sam §. 365. stosowały w ustawach budowniczych dla swych krajów i miast poszczególnych.

Przedłożony projekt statutu robi wyłom w ustawie z dnia 5. marca 1862 r. określającej zasadnicze podstawy urzędzenia gmin, w dwóch miejscach. Mianowicie, raz w Artykule VII, który postanawia, że gminom wolno jest łączyć się dobrowolnie, gwoli prowadzenia czynności zakresu działania samoistnego i przekazanego, przymusowo zaś mogą być ustawą krajową połączone tylko te gminy, które nie posiadają środków do wypełniania obowiązków wypływających z przekazanego zakresu działania. A projekt nasz łączy gminy przymusowo do wykonywania czynności własnego zakresu działania. Drugi raz w Artykule XXIII. podporządkującym zdrojowiska o własnych statutach wprost Wydziałowi krajowemu i c. k. Namiestnictwu z pominięciem Wydziałów powiatowych i Starostw; podczas, kiedy projekt pozostawia Krynice i Słotwiny pod Wydziałem powiatowym i c. k. Starostwem, bo nie wszystkie agendy odejmuje gminom i zostawia im te sprawy, które właściwego zdrojowiska nie dotyczą, a w których Wydział powiatowy i Starostwo ingerencyą mają i mieć powinny.

Nareszcie i to podnosimy, że, aczkolwiek §. 2. ustawy państwowej z r. 1870. L. 68. d. u. p. o organizacyi publicznej służby zdrowia przekazuje nadzór nad kąpielami leczniczymi i zdrojowiskami administracyi państwowej, toć ustawodawstwo zdrojowe, jako przedmiot kultury krajowej, należy bezsprzecznie do zakresu działania Sejmów krajowych, zwłaszcza że jest ściśle złączone z prawodawstwem gminnym, które ustawa grudniowa z r. 1867. w §. 12 w zupełności także Sejmom oddała.

Po tém przedstawieniu sprawy Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną ^{1/} ustawę, nadającą Statut zdrojowisku Krynica — Słotwiny.

We Lwowie dnia 13. sierpnia 1878.

Marszałek krajowy
Ludwik hr. Wedzicki m. p.

Członek Wydziału krajowego
Dr. Franciszek Hoszard m. p.

U s t a w a

z dnia . . . . .
dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem
nadająca statut dla zdrojowiska Krynica-Słotwiny.

**Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem rozporządzam :**

§. 1. Gminy Krynica i Słotwiny wraz z obszarami dworskimi Krynicy i Słotwin w powiecie Nowosądeckim łączy się do wspólnego zawiadywania sprawami poszczególnymi w §. 2. niniejszej ustawy.

§. 2. Do spraw, które na połączonych obszarach gminnych i dworskich Krynicy i Słotwin wspólnie zawiadywane będą, należą :

a) sprawy poszczególnione w §. 27. pod literą b) c) e) f) g) h) i) i k) ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 l. 19 d. u. k.

b) sprawy policyi i zdrowia poruczonego zakresu działania poszczególnione w §. 4. ustawy państwowej z 30. kwietnia 1870 l. 68 d. u. p.

c) sprawy zdrojowe.

Sprawy te zostają wyjęte z pod zakresu działania dotychczasowych gmin i obszarów dworskich Krynicy i Słotwin. Wszelkie inne sprawy własnego i poruczonego zakresu działania należące będą i nadal do gmin i obszarów dworskich Krynica i Słotwiny, które co do tych spraw zostają i nadal odrębnymi ciałami administracyjnymi w myśl ustawy gminnej i ustawy o obszarach dworskich z 12. sierpnia 1866 l. 19 i 21 d. u. k.

Wolno jednak tym gminom i obszarom dworskim łączyć się do wspólnego zawiadywania i tej reszty spraw.

§. 3. Za sprawy zdrojowe (§. 2. ustęp c.) uznaje się :

a) Opieka nad ubogimi przebywającymi w zdrojowisku w celu leczenia się.

b) Zarząd funduszem zdrojowym.

c) Czuwanie nad całością i bezpieczeństwem źródeł niemniej nad utrzymaniem w dobrym stanie istniejących urządzeń zdrojowych.

d) Staranie o upiększenie zdrojowiska i o zakładanie nowych urządzeń zdrojowych mających na celu rozwój zakładu, wygodę gości i uprzyjemnienie im pobytu w zdrojowisku.

Niniejsze postanowienia nienaruszają w niczem prywatnych stosunków prawnych w ogóle ani też praw i obowiązków właścicieli zdrojowisk.

§. 4. Sprawy poszczególnione w §. 2. i 3. załatwia komitet zdrojowy.

W skład tego komitetu wchodzi : a) Naczelnik gminy Krynicy, b) Naczelnik gminy Słotwin, c) Przełożony obszaru dworskiego Krynicy, d) Przełożony obszaru dworskiego Słotwin. e) Lekarz zdrojowy, f) Delegat przez Wydział powiatowy mianowany.

Urząd Przełożonego obszaru dworskiego Krynicy i Słotwin nie może być połączony w jednej osobie.

Komitet wybiera z grona swego bezwzględną większością głosów wedle przepisów ordynacyi wyborczej dla gmin z 16. sierpnia 1866 l. 20. d. u. k. na lat trzy: Przewodniczącego (Prezesa) i dwóch asesorów, z których jeden jest oraz zastępcą Przewodniczącego.

Wybór Przewodniczącego i jego Zastępcy wymaga zatwierdzenia cesarskiego.

§. 5. Co do spraw w §fie 2im i 3im poszczególnionych, wstępuje komitet zdrojowy w prawa i obowiązki Rady gminnej, a Prezes komitetu w prawa i obowiązki Naczelnika gminy w myśl ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 l. 19 d. u. k.

§. 6. Koszta połączone z załatwianiem czynności poszczególnionych w §. 2. lit. a) i b) ponoszą gminy i obszary dworskie Krynica i Słotwiny w stosunku do opłacanych przez nich podatków bezpośrednich, koszta zaś połączone z załatwianiem spraw poszczególnionych w §. 2. lit. c) pokrywa fundusz zdrojowy.

§. 7. Fundusz zdrojowy powstaje:

a) z opłat zdrojowych i taks na muzykę pobieranych od gości w zdrojowisku przebywających;

b) z dochodów pobieranych z widowisk, zabaw, koncertów i. t. p.;

c) z zapisów i ofiar na rzecz tego funduszu;

d) z dochodów pobieranych za używanie urządzeń wykonanych kosztem funduszu zdrojowego;

e) z funduszu powstającego ze składek i innych ofiar na rzecz ubogich przebywających w zakładzie.

§. 8. Prezes komitetu winien corocznie ułożyć a komitet uchwalić budżet na następny rok administracyjny najpóźniej na dwa miesiące przed rozpoczęciem roku, a rachunki z przychodów i wydatków najpóźniej we trzy miesiące po upływie roku administracyjnego przedłożyć komitetowi do rozpoznania i załatwienia.

Wreszcie z budżetem i rachunkami rocznymi należy postąpić w myśl postanowień §. 70 ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866. l. 19. d. u. k.

Budżet winien jednak tak w dochodach jak w wydatkach zawierać dwa odrębne działy stosownie do podziału wspomnianego w §. 6. i mieścić w sobie rozkład prestatyj przypadających na połączone gminy i obszary dworskie w stosunku do opłacanych przez nich podatków bezpośrednich.

Na podstawie prawomocnie uchwalonego budżetu wezwie Prezes komitetu Naczelników gmin Krynica i Słotwiny, żeby przypadające na te gminy kwoty wstawili w swój budżet pod rygorem ostatniego ustępu powołanego §. 70., właściciela obszarów dworskich zaś do zapłacenia kwot przypadających na połączone obszary dworskie do rąk Prezesa komitetu, w kwartalnych ratach z góry pod rygorem egzekucyi.

§. 9. We wszystkich wypadkach, dla których niniejsza ustawa nie zawiera szczegółowych postanowień, obowiązują przepisy ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866. r. l. 19. d. u. k.

§. 10. C. k. Rządowi służy prawo zwierzchniczego nadzoru nad zakładem zdrojowym Krynica-Słotwiny w myśl ustawy państwowej z 30. kwietnia 1870 l. 68 d. u. p.

§. 11. W wypadkach wywłaszczenia na rzecz publicznego zakładu zdrojowego Krynica-Słotwiny mają być zastosowane postanowienia §. 365 powszechnej ustawy cywilnej.

§. 12. Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.